

Η ΠΑΡΓΑ

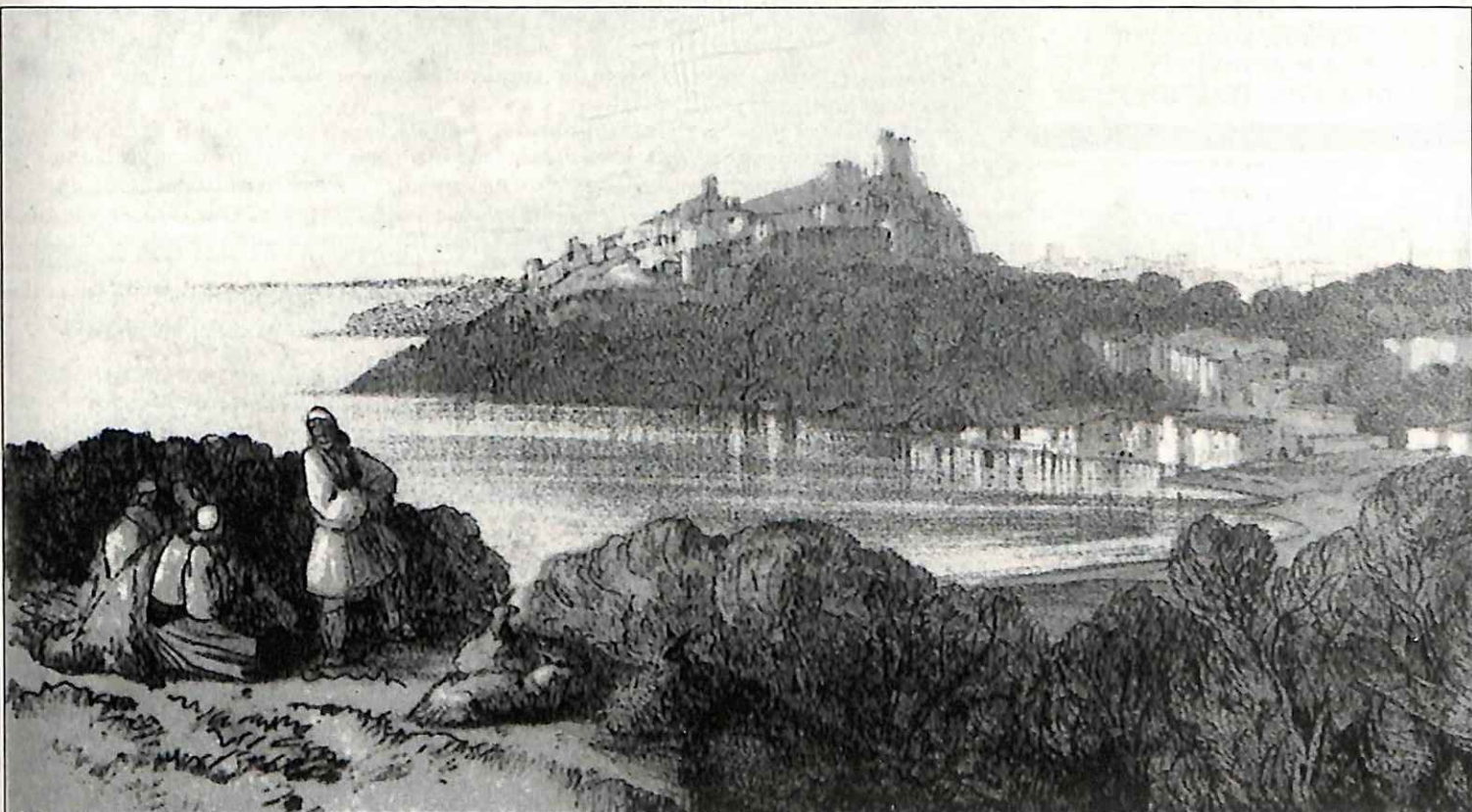
ΕΤΑΙΡ. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
Παρασκευασούλου 4
454 44 10 ΑΡΧΥΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Έτος 4ο • Αριθ. Φύλλου 16
Μάρτιος 1996

ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 10 • 104 32 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 52.25.788

PORT
PAYÉ
HELLAS

Έγχρωμη γκραβούρα

ΠΑΡΓΑ

Από το αρχείο του Παναγιώτη Ζέρη

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΛΟΓΙΟΙ

«Δεν το ήξερα πως ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΣ-ΔΙΟΜΗΔΗΣ ήταν Παργινής καταγωγής. Το έμαθα από την έκδοσή σας», μας είπε μορφωμένος Παργινός.

– Έχεις δίκιο γιατί δεν ασχοληθήκαμε όσο έπρεπε μέχρι σήμερα με το θέμα «Παργινοί Λόγιοι».

Ποιός αλήθεια ξέρει για τον Ανδρέα Ιδρωμένο, τον Παργινό δάσκαλο του Γένους;

– Ούτε γι' αυτόν ξέρω μας απάντησε.

Αυτή η συζήτηση μας έκανε ν' ανατρέξουμε στα βιβλία του ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΑΨΙΤΗ «ΛΟΓΙΟΙ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» και «ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ ΛΟΓΙΟΙ» και να καταγράψουμε στα γρήγορα και πρόχειρα, τα ονόματα, των Παργινής καταγωγής λογίων που αναφέρονται σ' αυτά, όπως:

• Ανδρέας Ιδρωμένος (1764-1843), δάσκαλος του Γένους. • Αγάπιος Ρήγας (1759-1829), Ιερομόναχος. • Παναγιώτης Αραβατινός (1809-1870) και οι γιοί του Αριστείδης και Σπυρίδων. • Βασίλειος Βέργος (μέσα 19ου αρχές 20ου αιώνα). • Σπυρίδων Καφηρεύς (τέλη 18ου αρχές 19ου αιώνα). • Παναγιώτης Σαλαπάντας (1830-;). • Σωτήρης Ζούμπος. • Πάνος Τσίνας.

Βέβαια μ' αυτή την καταγραφή δεν εξαντλείται ο κατάλογος των Παργινών λογίων.

Επικράτησε προς στιγμήν η σκέψη ν' αρχίσει η παρουσίαση στην έκδοσή μας των λογίων, όπως καταγράφονται σ' αυτά τα βιβλία.

Μήπως όμως η τέλεση κάποιων πνευματικών μνημόσυνων με κατάλληλες ομιλίες και εκδηλώσεις στην Αθήνα και την Πάργα είναι καλλίτερα; Εξάλλου οι ομιλίες αυτές, ολοκληρωμένες όπως θα είναι, θα μπορούν να εκδοθούν και σε βιβλίο.

Ο Δήμος Πάργας και οι φορείς ας εξετάσουν, υιοθετήσουν και υλοποιήσουν την πρότασή μας.

Ιδιοκτήτης: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ-ΠΕΙΡΑΙΑ-ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
«Η ΠΑΡΓΑ»
ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ 10
* 104 32 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 5225788

Εκδότης
ΗΛΙΑΣ Σ. ΖΩΤΟΣ
Πρόεδρος του Συλλόγου
Βηλαρά 14 • 153 44 ΓΕΡΑΚΑΣ
Τηλ.: 6610447

Διευθυντής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΒΑΣΙΛΑ
Πυθίου 23 • 11743 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 9230888

DTP SERVICES:
PRESS LINE
Υπεύθυνος: Ν. Πανδής
Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη
και τις απόψεις του Συλλόγου.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

- Στο Δημήτρη γιο του Αλέξανδρου Κοτίλια και της συμπατριώτισσας και φίλης Τούλας Βάσσου, που πήρε το πτυχίο της Νομικής, ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.
- Ο Διονύσιος Αθ. Ζώτος αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και ανέλαβε υπηρεσία στο Αγροτικό Ιατρείο της νήσου ΛΕΡΟΣ. Θερμά συγχαρητήρια.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Οι φωτογραφίες

Όπως θα έχετε καταλάβει, αγαπητοί μας αναγνώστες, η Σύνταξη της έκδοσής μας δίνει μεγάλη σημασία στη δημοσίευση φωτογραφιών, γιατί πιστεύει αυτό που λένε οι Κινέζοι ότι: «Μια φωτογραφία αντιστοιχεί με χίλιες λέξεις».

Προσπαθεί λοιπόν να εξασφαλίσει φωτογραφίες και μέχρι τώρα το πέτυχε χάρη και στη δική σας συμμετοχή που μας τις στέλνετε.

Με χαρά παρουσιάζουμε τα νέα μας αποκτήματα.

• **Ο Νίκος Τσάκας**, που πάντα μας φροντίζει, μας έστειλε το χειρόγραφο του βιβλίου του «**Παργινές Εκκλησίες - Ιερά Κειμήλια - Αρχαία Μνημεία**» με όλες τις φωτογραφίες που περιέχει σε πρωτότυπο.

• **Ο Μίλτος Γιούργας**, που όπως ξέρουμε είχε ασχοληθεί με τη φωτογραφία, μας έδωσε 250 περίπου ασπρόμαυρα αρνητικά του αρχείου του (ακολουθούν κι' άλλα), όπου είναι αποτυπωμένη η Πάργα των προηγούμενων δεκαετιών και μας επέτρεψε να βγάλουμε φωτογραφίες.

• Παράλληλα από τη Γαλλία έφτασε φάκελλος με 17 φωτογραφίες «της Πάργας που χάθηκε». Αποστολέας, ποιός άλλος, **ο Γιάννος Ζέρης**. Τις πρώτες απ' αυτές απολαύστε τις στις σελίδες 8 και 9.

Επειδή οι φωτογραφίες που μας έχουν σταλεί για δημοσίευση κατά καιρούς πρέπει να επιστραφούν στους κατόχους τους, ανέλαβαν ο **Δημήτρης Μπάγκας** με τον **Παναγιώτη Ζέρη** να τις αντιγράψουν ώστε ν' αποκτήσουμε αρνητικά.

Πιστεύουμε πως είναι επίτευγμα η απόκτηση ενός τέτοιου αρχείου που στο μέλλον μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μια μόνιμη έκθεση φωτογραφιών στην Πάργα.

Τα έξοδα όλων των φωτογραφίσεων αναλαμβάνει ο Σύλλογος Παργινών της Αθήνας. Ξέρουμε πως ο αριθμός των φωτογραφιών που συγκεντρώσαμε είναι μικρός σε σχέση μ' αυτές που βρίσκονται στα συρτάρια και τα μπαούλα των Παργινών.

Ευελπιστούμε πως όλοι θα συγκινηθούν με την προσπάθειά μας και θα σπεύσουν να έλθουν αρωγοί.

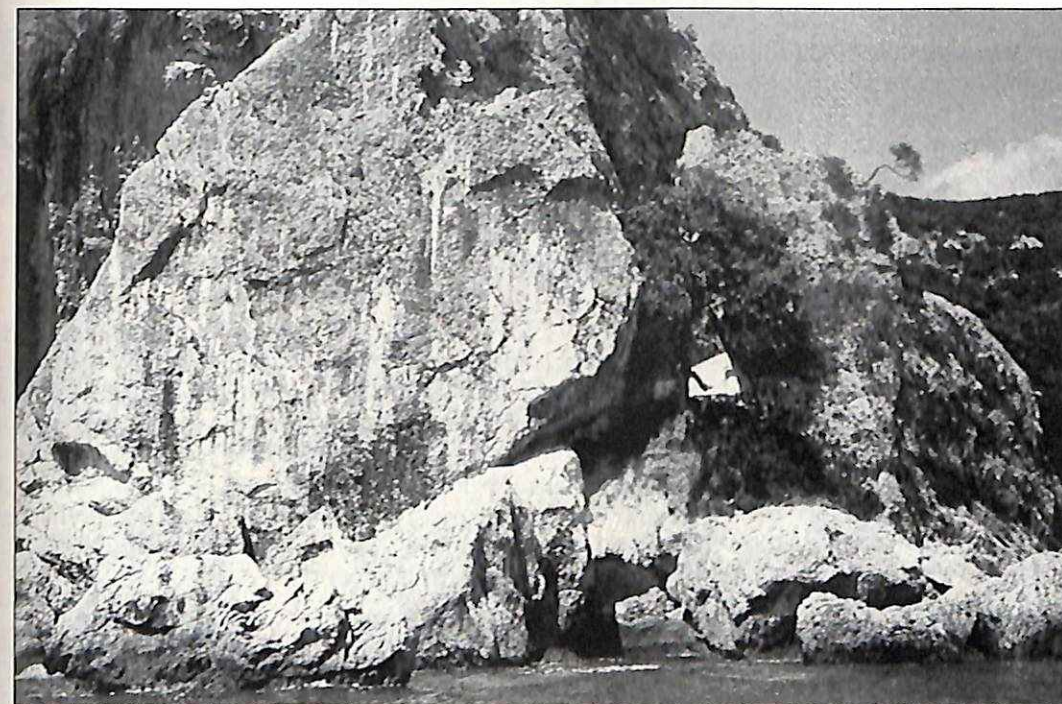
Ευχαριστούμε όλους όσους μας έστειλαν μέχρι τώρα φωτογραφίες και τους πληροφορούμε πως σύντομα θα τους επιστραφούν.

Παρ' όλο που η έκδοσή μας καθυστέρησε στο ατελιέ για ένα μήνα και παρά τις αλλεπάλληλες παρακλήσεις μας, τα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ» δεν έφθασαν.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Βέργου Ευαγγελία	5.000 Δρχ.	Μάρκου Ρίζου Ανδρονίκη	5.000 Δρχ.
Κωστήρας Απόστολος	5.000 Δρχ.	Μπάκουλη-Σταφυλά Νίκη	8.000 Δρχ.
Λωτίδης Μιχαήλ	5.000 Δρχ.	Βουρεκά Έλλη	3.000 Δρχ.
Λούκας Ανδρέας	5.000 Δρχ.	Ευθυμία Γζίκια	30 \$
Βέργου Μαριγώ	5.000 Δρχ.		

Ευχαριστούμε θερμά όσους ενίσχυσαν την έκδοσή μας.

Ο Αι-Σώτης κρυφή καταχω-
νιασμένη ελπίδα..., γράφει ο
ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΤΣΑΚΑΣ στο βι-
βλίο του: «Πάργα» 1993, απ' ό-
που και η διπλανή φωτογρα-
φία. Και μεις με τις φωτογρα-
φίες δείχνουμε:

ΠΩΣ ΗΤΑΝ

και

ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΟΣ Τον αξιότιμο κ. Νομάρχη Πρέβεζας

Κύριε Νομάρχα,
Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο titάνιο έργο σας.

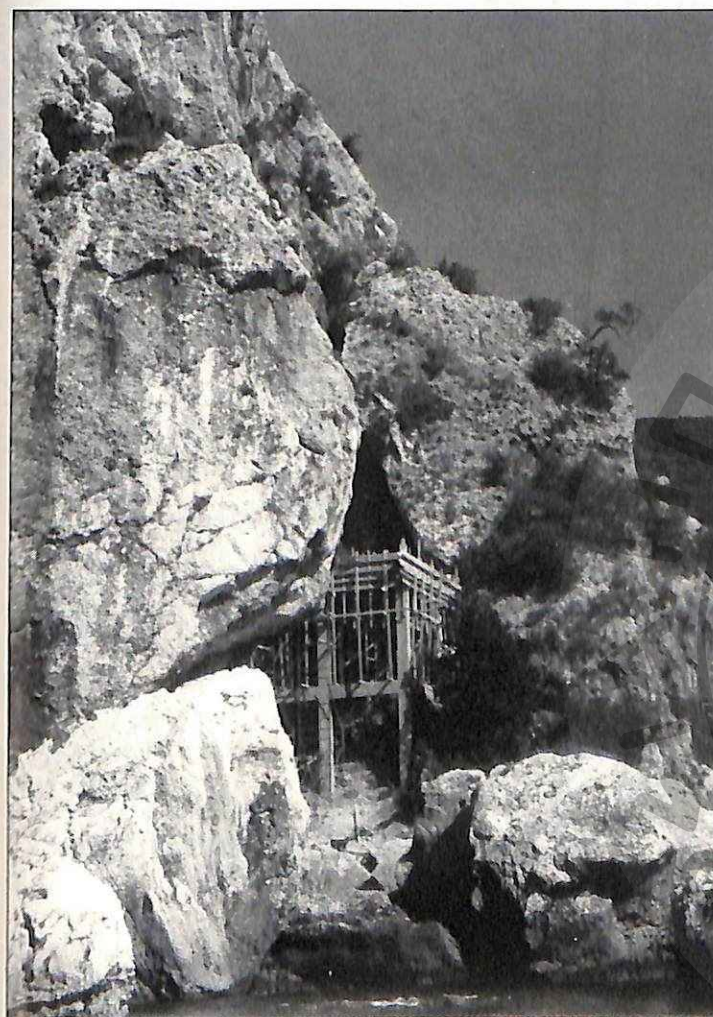
Σκοπός της επιστολής μας είναι να σας υπενθυμίσουμε ότι το 1994, μπροστά από το ταπεινό εκκλησάκι του Αι-Σώτη, στην περιοχή Ανθούσας στα όρια με την Πάργα, στην χερσόνησο Βλαχέρνας, κατασκευάστηκε αυθαίρετο κτίσμα, το οποίο κατά την γνώμη των μελών του Συλλόγου μας, αποτελεί αισθητική βαρβαρότητα και περιφρόνηση της θρησκευτικής, ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς μας. Έχουμε την γνώμη ότι μαζί μας συμφωνούν και σχεδόν όλοι οι Παργινοί, Αγιώτες και Ανθουσιώτες.

Οι υπηρεσίες της Νομαρχίας σας κινήθηκαν τότε δραστήρια και, μέσα στα πλαίσια της Νομοθεσίας, το παράνομο κτίσμα κρίθηκε κατεδαφιστέο (έκθεση αυτοψίας 15/9/94). Από το τμήμα Πολεοδομίας έγιναν δύο, εξ όσων γνωρίζουμε, προφορικοί διαγωνισμοί, για την ανάδειξη αναδόχου κατεδάφισης, αλλά και οι δύο απέβησαν άγονοι.

Το κτίσμα μένει εκεί και μας θυμίζει κραυγαλέα την περιφρόνηση όχι μόνο όσων αξιών αναφέρονται παραπάνω, αλλά και του Νόμου. Το τραγικότερο δε είναι, ότι η περιφρόνηση αυτή διδάσκεται και στα παιδιά μας. Γιατί, η κατασκευή μιας παράνομης κατοικίας ή ενός δωματίου ή ενός μικρού μαγαζιού από έναν οικογενειάρχη άστεγο, φτωχό, άνεργο ίσως αποτελεί ανθρώπινη αντίδραση και απάντηση στην αδυναμία της πολιτείας να παράσχει σ' όλους τους Έλληνες στέγη και εργασία, όπως έχει υποχρέωση. Εδώ όμως δεν έχουμε τέτοια περίπτωση.

Μετά από τα παραπάνω, σας παρακαλούμε θερμά να ενεργήσετε μέσα στα πλαίσια της κείμενης Νομοθεσίας για την κατεδάφιση του παράνομου κτίσματος.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου
Με εκτίμηση
Η Γραμματεύς Ο Πρόεδρος
Νίκη Ελ. Δράκου Ηλίας Σ. Ζώτος
υποστράτηγος ε.α.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ 1996

Σήμερα Κυριακή 21 Ιανουαρίου 1996 και ώρα 10.30 συνήλθε, ύστερα από γραπτή πρόσκληση του Προέδρου προς όλα τα Μέλη, στο ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ, Πανεπιστημίου 52, Αθήνα, η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Παργινών Αθήνας-Πειραιά και Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» με θέματα Ημερήσιας Διάταξης:

1. Διοικητικός και Οικονομικός Απολογισμός.
2. Παρουσίαση της Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Έγκριση του Προϋπολογισμού και της Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής και απαλλαγή του Δ.Σ. και των Μελών της Εξ. Επιτροπής από κάθε ευθύνη.
4. Κοπή πίττας.
5. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Προήδρευσε στην Αρχή ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Ηλίας Σ. Ζώτος και χρέη Γραμματέως έκανε η κ. Νίκη Ε. Δράκου.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κήρυξε την έναρξη της Γεν. Συνέλευσης και ανέφερε τα πεπραγμένα από την προηγούμενη Γεν. Συνέλευση, ήτοι τέλεση Μνημοσύνου του Ιωάν. Δημουλίτσα, προετοιμασία χορού για τις Απόκριες, συνέχιση έκδοσης εφημερίδας.

Στη συνέχεια ευχαρίστησε τον κ. Φρ. Βάσσο για την διόρθωση στην εφημερίδα, ευχαρίστησε τον κ. Ευάγγελο Μπακαγιάννη διευθυντή της εφημερίδας, γιατί αυτός βγάζει ουσιαστικά την εφημερίδα.

Κοινοποίησε στο Σύλλογο ότι την Παρασκευή 19 Ιανουαρίου 1996 στο Συμβολαιογραφείο της κ. Όλγας Βερβιτσιώτη, οδός Βουκουρεστίου 36 - Αθήνα, υπεγράφη πράξη μεταβίβασης στο Σύλλογο των 4 Γραφείων του 5ου ορόφου στην οδό Μ. Κοτοπούλη 10 του κληροδοτήματος Ιωάν. Δημουλίτσα και ο Σύλλογος έγινε πλέον ιδιοκτήτης των Γραφείων.

Στο σημείο αυτό ευχαρίστησε τον εκτελεστή της διαθήκης κ. Δράκο Δημήτριο γιατί με εισήγησή του ο αείμνηστος Ιωάν. Δημουλίτσας άφησε τα Γραφεία στο Σύλλογο.

Εν συνεχεία τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη Ιωάννη Δημουλίτσα.

Στη συνέχεια η Αντιπρόεδρος κ. Φωτεινή Δράκου-Μπακαγιάννη ανέγνωσε από το βιβλίο Εσόδων-Εξόδων του Ταμείου του Συλλόγου τον Ισολογισμό του 1995 με υπόλοιπο Ταμείου 1.110.682 δρχ.

Μετά διαβάστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής όπως είναι καταχωρημένη στο Βιβλίο του Ταμείου και με την οποία εγκρίνονται τα Έσοδα και Έξοδα ως γενόμενα σύμφωνα με τους Νόμους και το Καταστατικό και ζητείται η απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Ο Πρόεδρος ζήτησε την έγκριση του απολογισμού και της Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής και την Απαλλαγή του Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής από κάθε ευθύνη.

Η Γενική Συνέλευση ενέκρινε τον Απολογισμό και την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και απάλλαξε το Δ.Σ. και την Εξελεγκτική Επιτροπή από κάθε ευθύνη ομόφωνα.

Στη συνέχεια ζήτησε και πήρε το λόγο ο Διευθυντής της εφημερίδας κ. Ευάγγ. Μπακαγιάννης, ο οποίος αναφέρθηκε στα επιτεύγματα και προβλήματα της περιοδικής έκδοσης.

Στη συνέχεια έγινε κοπή της πίττας.

Στη συνέχεια εξελέγη τριμελής Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

1. Αθανάσιο Κομνηνό, Πρόεδρο, 2. Δράκου Ελένη, 3. Δράκου Κων/να, ως Μέλη, η οποία διεξήγαγε τις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και συνέταξε μετά το πέρας το παρακάτω Πρακτικό που τηρείται στο Αρχείο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Τακτική Γενική Συνέλευση της 21-1-1996

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σήμερα 21 Ιανουαρίου 1996, ημέρα Κυριακή και ώρα 12:00 συνήλθε η εφορευτική επιτροπή που εξελέγη από την Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Παργινών Αθήνας-Πειραιά και Περιχώρων, αποτελούμενη από τους: Κομνηνό Αθανάσιο, Δράκου Ελένη, Δράκου Κων/να, προκειμένου να διεξαγάγει τις αρχαιρεσίες για ανάδειξη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, Εξελεγκτικής Επιτροπής και Αντιπροσώπων για την Πανηπειρωτική Εφορευτική επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της τις διατάξεις του Καταστατικού του Συλλόγου, κήρυξε την έναρξη της εφορίας.

Ακολούθως και μετά το πέρας της ψηφοφορίας έγινε διώρυση των ψηφισάντων, από τον κατάλογο προέκυψε ότι ψήφισαν 65 μέλη, στην κάλπη ευρέθησαν 65 φράκελλοι και κατά αποσφράγιση αυτών ευρέθησαν ψηφοδέλτια 65, ήτοι έγκυρα 1.

Κατά την καταμέτρηση των σταυρών προτιμήσεως έλαβαν:

Α' Για το Διοικητικό Συμβούλιο

1. ΔΡΑΚΟΥ ΝΙΚΗ	57 ψήφοι
2. ΤΖΑΚΟΥ ΜΑΡΙΝΑ	52 ψήφοι
3. ΔΡΑΚΟΥ-ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ ΦΩΦΩ	52 ψήφοι
4. ΒΑΣΙΛΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	48 ψήφοι
5. ΔΑΡΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	45 ψήφοι
6. ΒΑΣΣΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	43 ψήφοι
7. ΒΕΡΓΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	42 ψήφοι
8. ΖΩΤΟΣ ΗΛΙΑΣ	37 ψήφοι
9. ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ ΑΘΑΝ.	37 ψήφοι
10. ΜΠΙΖΙΛΕΚΗ ΕΛΛΗ	36 ψήφοι
11. ΠΑΤΕΡΑ ΑΥΓΗ	30 ψήφοι

Μεταξύ των υπ' αριθ. 2 και 3 και 8 και 9 έγινε κλήρωση.

Β' Για την Εξελεγκτική Επιτροπή

εξελέγησαν:	
1. ΜΠΑΚΟΥΛΗΣ ΓΕΡ.	41 ψήφοι
2. ΒΑΣΣΟΣ ΕΠΑΜ.	36 ψήφοι
3. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΥΡ.	35 ψήφοι

Γ' Για την Πανηπειρωτική Ένωση

1. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	41 ψήφοι
2. ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΩΤΗΡ.	39 ψήφοι
3. ΖΩΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	36 ψήφοι

Η ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Α. Κομνηνός
Ε. Δράκου
Κ. Δράκου

Στη συνέχεια η Γενική Συνέλευση σύμφωνα με το Άρθρο του Καταστατικού ανακηρύσσει σαν μέλη του Δ.Σ. τους εντά (9) πρώτους όπως αυτοί αναφέρονται στο Πρακτικό της Εφορευτικής Επιτροπής και την κ. Έλλη Μπιζιλέκη και Αυγή Πατέρα κατά σειρά ως αναπληρωματικά μέλη.

Η κοπή της βασιλόπιττας

Επειδή δεν υπήρχε άλλο θέμα η Γεν. Συνέλευση επεράτωσε τις εργασίες της.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
Η Γεν. Γραμματέας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε μετά και από την παραίτηση της κ. Φωφώς Δράκου-Μπακαγιάννη συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος:
Αντιπρόεδρος:
Γεν. Γραμματέας:
Ταμίας:
Μέλη:

ΗΛΙΑΣ ΣΠ. ΖΩΤΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΒΑΣΣΟΣ
ΝΙΚΗ ΕΛ. ΔΡΑΚΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΛ. ΒΑΣΙΛΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΡ. ΔΡΑΚΟΣ
ΜΑΡΙΝΑ ΜΙΧ. ΤΖΑΚΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΠ. ΒΕΡΓΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΛ. ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ
ΕΛΛΗ ΜΠΙΖΙΛΕΚΗ

Η θητεία του νέου Δ.Σ. αρχίζει την 1 Μαρτίου 1996 και λήγει την 28-2-1998.

Η έκδοσή μας εύχεται στο νέο Δ.Σ. καλές δουλειές.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ

Ο χορός του Συλλόγου δόθηκε την 16 Μαρτίου 1996 στην ταβέρνα Η ΠΑΛΙΑ ΠΑΤΡΑ.

Η συμμετοχή ήταν αθρόα και η αίθουσα πλήρης. Το κέφι και ο χορός συνεχίστηκε μέχρι τις πρωινές ώρες με τραγούδια και χορούς που ξαναθύμισαν παλιές εποχές.

Στην λαχειοφόρο αγορά μοιράστηκαν άφθονα δώρα, που συγκέντρωσε ο Γιώργος Αποστόλου Τέσσας, και άλλα που προσέφεραν η Σοφία Αθαν. Σαμαρτζή, ο Πέτρος και Κώστας Βασ. Σμπιλίας και ο Δημοσθένης Αναστ. Στέλιος.

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Η ομιλία του Δημάρχου κ. Νίκου Παπανικολάου στο μνημόσυνο της 17-3-96.

Αιδεσιμώτατε. Κυρίες και κύριοι

Η πρώτη Κυριακή του 2ου δεκαήμερου του μήνα Μάρτη έχει καθιερωθεί από το Δήμο μας να γίνεται το ετήσιο μνημόσυνο των ευεργετών της πόλεώς μας.

Είναι για μας μια ξεχωριστή μέρα που μας δίνει την ευκαιρία να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στους ευεργέτες και δωρητές μας.

Θα ήταν μεγάλη αχαιριστία η μη καθιέρωση ειδικού μνημοσύνου για τους αείμνηστους συμπατριώτες μας, που μας κληροδότησαν τον κόπο, τον μόχθο της ζωής των καθώς και όλα τα περιουσιακά των στοιχεία, για την καλυτέρευση της δικής μας ζωής.

Γι' αυτό πιστεύω, ότι είναι πολύ αξιοπρόσεκτη η σημασία και η ιδιαιτερότητα αυτού του θεσμού που καθιέρωσε ο Δήμος της Πάργας.

Τιμά κάθε χρόνο πρόσωπα και ιδανικά ηπειρωτικής κατ' αρχήν προέλευσης, και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό, με κάποια ουσιαστική συμβολή στην Ήπειρο και κατ' επέκταση στην ευρύτερη πατρίδα και το έθνος. Επιπλέον με την ευκαιρία αυτή ανασύρονται από την αφάνεια και ανωνυμία όλοι εκείνοι που συνήθως προτιμούν να εφαρμόζουν το ευαγγελικό «Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου».

Η προβολή των αείμνηστων ευεργετών επιβάλλεται κατ' εξοχήν σήμερα και για το ευρύτερο κοινό.

Ζούμε σε μια εποχή όπου η κοινωνία μας στερείται κάποιων διαχρονικών και αξιομύητων προτύπων. Δεν τιμώνται σήμερα μόνο τα πρόσωπα. Τιμώνται και οι αρετές της αγάπης προς το συνάνθρωπο και την πατρίδα, της εργατικότητας, της σωφροσύνης, της υπομονής και της επιμονής που κοσμούσαν τους σημερινούς τιμώμενους.

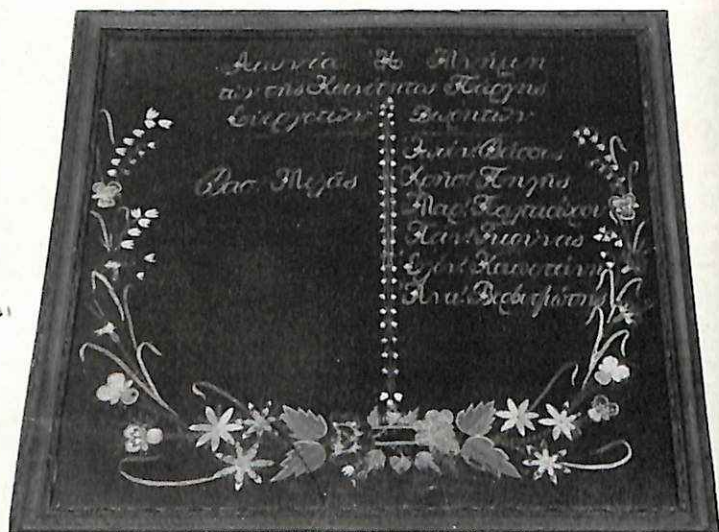
Η Ήπειρος είναι πατρίδα ευεργετών και κοιτίς ευποιίας, γράφουν οι ιστορικοί. Και ο τόπος μας, η ΠΑΡΓΑ, επιβεβαιώνει αυτόν τον κανόνα, με τους πολλούς και αξιόχαστους ευεργέτες της, που ανάλογα με την προσφορά και την ευαισθησία τους τους χωρίζουμε σε:

Α. Ευεργέτες του Δήμου, που είναι οι ακόλουθοι, και επιθυμώ ν' ακουστούν τα ονόματά τους.

1. Βασίλειος Ευαγγέλου Βασιλάς.
2. Μαρίκα Κωνσταντίνου Στύλου.
3. Θεοδώρα Ζούλα.
4. Γεώργιος Γεωργίου Θεμελής.
5. Σπυρίδων Αχιλ. Λιβαδάς.
6. Σοφία Αριστείδη Δουκάκη.
7. Νικόλαος Ανδρέα Κόντος.

Β. Ευεργέτες των σχολείων.

1. Αθανάσιος Παν. Δέσκας.
2. Βασίλειος Μελάς.

Χρυσοκέντητο πανώ αναρτημένο στο Γραφείο του Διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου.

3. Ιωάννης Βάσσος.
4. Χρήστος Πηγής.
5. Μαρία Παλταδώρου.
6. Παναγιώτης Γκούνας.
7. Ελένη Καπετάνη.
8. Αναστάσιος Βερβιτσιώτης.

Γ. Ευεργέτες της εκκλησίας.

1. Βασιλική Δέσκα.
2. Σοφία Δουκάκη.
3. Ορέστης και Μαρία Μπάγκα.
4. Σπύρος και Θεοδοτοκλής Πηγής.

Δ. Ευεργέτες των απόδημων Παργινών.

Ιωάννης Δημουλίτσας, ο τελευταίος και νεώτερος μέχρι σήμερα στον κρίκο των ευεργετών.

Αυτά τα πρόσωπα, εφόσον με τη ζωή και το έργο τους εδώ στη γη κέρδισαν το στέφανο της αθανασίας, επαξίως τιμώμε κάθε χρόνο σαν ασυμβίβαστους και ανυποχώρητους λειτουργούς ιδεών και αξιών, πρόσωπα προς μίμηση από τους μεταγενέστερους. Εκ μέρους όλων των Παργινών, καταθέτω στη μνήμη των ευεργετών μας, που με κάθε λαμπρότητα και επισημότητα τιμώμε σήμερα, τα λίγα αυτά λουλούδια σαν έκφραση της ευγνωμοσύνης, που νοιώθουμε για το έργο τους.

Ας είναι αιώνια η μνήμη τους.

Του ΜΙΧΑΗΛ ΖΗΣΗ
που μεγάλωσε στην
Πάργα

Η ΠΑΡΓΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ

Από το βιβλίο του
ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΑΨΙΤΗ «Ο
Μιχάλης Ζήσης και το
έργο του για τη
Θεοπρογία»

Λίγα από τα παιδικά μου χρόνια τα πέρασα στην ιστορική Πάργα, που ευημερούσε τότε με το εμπόριο των κίτρων, τα οποία διακρίνονταν στα περφέτα, μικρά και ομαλά περιτυλιγμένα προσεκτικά με σουπί, για να μην πληγωθούν και χαλάσουν. Τούτα τ' αγόραζαν οι Εβραίοι της Ευρώπης, σε μεγάλη τιμή, ένα χρυσό ναπολιόνι το ένα κίτρο. Τα χρησιμοποιούσαν σε θρησκευτικές εορτές τους, γιατί το κίτρο συμβόλιζε τη θρησκεία και τη φυλή τους, που όπως το κίτρο ανθίζει και γίνεται καρπός ανάμεσα στ' αγκάθια της κατριάς, έτσι και η θρησκεία και η φυλή τους ανθίζουν και προκόβει ανάμεσα σε διωγμούς που δοκμάζει από πολλούς λαούς. Τα άλλα κίτρα τα εμπορικά τα έκοβαν και τα τοποθετούσαν σε βαρέλια με θαλασσινό νερό, στέλνοντάς τα στους Εβραίους της Τερνέστης και άλλων πόλεων της Ευρώπης, όπου τα χρησιμοποιούσαν στη Ζαχαροπλαστική.

Ο πατέρας μου είχε πάσει δουλειά στην Πάργα και καλούσε την οικογένειά του να πάει από την Παραμυθιά εκεί κοντά του. Ένα πρωινό ξεκινήσαμε με τρία άλογα φορτωμένα με τις αποσκευές και στα μεσοσάμαρα εμένα, ενώ η μητέρα μου και η αδελφή μου Ευδοξία πεζοπορούσαν. Πέρασαμε με φόβο Θεού το Τουρκοκώρι Καρβουνάρι, αρκετές κοιλάδες και βουνοκορφές και φτάσαμε στο Μούρι, που τώρα λέγεται Πυργί. Κάτω από το Πυργί σκηματίζεται μια λίμνη με λίγα νούφαρα. Λίγο πιο κάτω διακρίναμε πελασγικά τείχη, λείψανα κάποιων αρχαίας πόλης. Διαβήκαμε την Κιάφα του Ζέρη και απ' ένα ψηλό σημείο, έχοντας δεξιά μας το βουνό Πεζοβολό, αντικρύσαμε έναν απέραντο γαλάζιο κάμφο.

— Μάνα, τι κάμπος είναι αυτός; φώναξα.

— Είναι η θάλασσα, παιδί μου, λέει ο αγωγιάτης.

Εντυπωσιάστηκα αφάνταστα από εκείνη την αξέχαστη εικόνα. Από κάτω μας πρόβαλε ένας όρμος, του Αγίου Ιωάννη όπως έμαθα αργότερα. Στην είσοδο του όρμου, είδα ένα μεγάλο κύκλο σα να 'βραζε νερό.

— Τι είναι αυτό, Μάνα; ξαναρώτησα.

— Είναι, μ' απαντάει πάλι ο αγωγιάτης, ένα υπόγειο ποτάμι που περνάει απ' το χωριό Στάνοβο της Παραμυθιάς και κύνεται εδώ. Στο χωριό αυτό ακούεται τη νύχτα ένας υπόγειος θόρυβος που άλλοι τον αποδίδουν στα αερικά κι άλλοι στη ροή του υπόγειου ποταμιού. Και η Καταβόθρα στο Λιγοράτι είναι υπόγειο ποτάμι που κύνεται στη μπροστινή ανάμεσα Ανθούσας (τότε Ράπεζας) και Πάργας.

Προχωρώντας για την Πάργα αντικρύσαμε το κάστρο της Αγιάς, έπειτα την Ανθούσα, κι αριστερά ένα μικρότερο όρμο, αλλά πιο όμορφο από του Αγίου Ιωάννη. Τι όμορφη ήταν εκείνη! Μπροστά μας τα όμορφα περιβόλια, στην Κήπερη οι απέραντοι ελαιώνες, στη Ζήβουλη τα καταπράσινα κυπαρίσια, αριστερά γραφικά νησιά γεμάτα θάμνους σκίνου και μυρτιάς, ακόμα και κουμαριές. Όλα μια όμορφη που δημιουργούσε την έννοια της εισόδου στον Παράδεισο.

Στην είσοδο της πόλης μας περίμενε ο πατέρας μου, στο «μπαούνο», στην άκρη του παραλιακού δρόμου, κοντά στο Τουρκικό νεκροταφείο. Εκεί υπήρχε ένα πεζούλι, όπου οι Τούρκοι τοποθετούσαν τους νεκρούς που συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία τους. Δύο ακάλυπτοι χείμαρροι που περνούσαν μέσα στην πόλη, αποτελούσαν το αποχετευτικό της σύστημα, και ήταν έτσι μια εστία θανάτου των κατοίκων. Ένα ιδιαίτερο χρώμα έδιναν τα μικρά σπίτια σκαρφαλωμένα στην πλαγιά του βουνού κατά το Κάστρο, καθώς και τ' ανηφορικά καλντερίμια. Η στενότητα όμως της οικοπεδικής έκτασης στερούσε τους κατοίκους από πολλές στοιχειώδεις ανάγκες. Επειδή και η ύδρευση γίνονταν από ασκέπαστα πηγάδια, οι κάτοικοι θερίζονταν από τα εντερικά νοσήματα, την ελονοσία και τη φυματίωση.

Αρχές του Σχολ. έτους 1911-1912, μ' έγγραψε ο πατέρας μου στη Β'

τάξη του Δημοτ. Σχολείου, όπου είχα δάσκαλο το Σωτήρη Κουντουρατζή από τα Γιάννινα. Το παιδαγωγικό του σύστημα στηρίζονταν σε βέργες από αγριοελιές που έπεφταν στα τρυφερά χέρια των παιδιών. Στις μικρές εξετάσεις της 30 Ιανουαρίου 1912, εξετάστηκα από τη Σχολική Εφορία και μπροστά σε πολλούς Παργινούς επισκέπτες, στην αριθμητική, στην ιερή ιστορία και στην Πραγματογνωσία, απαγγείλα και το γνωστό ποίημα της Πάργας «τρία πουλάκια κάθονταν...». Με τις επευφημίες και των προκόντων μου δώσανε έναν κονδυλοφόρο πολυτελείας και μια κάρτα, όπου με κεφαλαία γράμματα, ήταν η φράση:

ΔΩΡΟΝ

ΧΑΡΙΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ

ΤΩ ΜΑΘΗΤΗ Μιχαήλ Ζήση

Εν Πάργη 30 Ιανουαρίου 1912

Ο Διευθυντής
Γ. Μακόπουλος

Οι Διδάσκαλοι
Π. Παπλωματάς
Σ. Κουντουρατζής

Όταν γύρισα χαρούμενος στο σπίτι έπεσα στην αγκαλιά της μάνας μου, η οποία όχι γιατί δεν εκτίμησε σωστά την πρόοδό μου, αλλά για να μη γίνω κανένας φαντασμένος, έκανε πως δεν έδωκε σημασία, και μου πε:

— «Μη το παίρνεις απάνω σου. Αυτά, παιδί μου, δε μετράνε στη ζωή. Έλα τώρα να φας».

Πόσο μ' απογοήτευσε εκείνη τη μέρα η μάνα μου! Αργότερα πολύ κατάλαβα πόσο είχε δίκιο. Πραγματικά στη ζωή μετράνε μόνον οι υλικές αμοιβές και καταστάσεις!

Η Πάργα είχε και τότε κοσμοπολιτικό χαρακτήρα κι εμείς τα ξέγνοιαστα παιδιά περνούσαμε ευχάριστα με τα μπάνια στη θάλασσα, τα καράβια, την κίνηση στο λιμάνι, τον πετροπόλεμο και άλλα παιχνίδια. Ήταν η μεγάλη Σαρακοστή του 1912, έξι ολόκληρες βδομάδες ξεθεωτική νηστεία. Τότε, το Πάσχα έπεσε την 25 Μαρτίου (1912) και έτσι γιορτάσαμε δύο μεγάλες γιορτές. Το Μέγα Σάββατο πήγαμε αυγά κόκκινα και κουλούρια σε γνωστά τούρκικα σπίτια, κι εκείνοι μας έστελναν γλυκά όταν γιόρταζαν το Μπαϊράμι τους.

Με τους γονείς μου πήγαμε στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων, όπου ιεροεργούσε ο Παπαγεράσιμος που του το 'λεγε η καρδιά. Μετά το «Δεύτε λάβετε φως» βγήκαμε με ψαλμωδίες στο χώρο του καμπαριού, όπου διαβάστηκε το Ευαγγέλιο της Ανάστασης. Πριν αρχίσει να ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη» ο Παπαγεράσιμος έβγαλε από το ράσο του ένα μαυροβουνιώτικο «καρναντά» πεντάσφαιρο περιστροφή και ψώνοντας το δεξί του χέρι, άρχισε τους πυκνούς πυροβολισμούς. Τούτο ήταν το σύνθημα, και ακολουθούσε πανδαμώγιο κρότων από βαρελότα και από τα ξυλοκούμπουρα που τα φτιάχνουμε τα παιδιά από κλαριά ελιάς. Τόχε συνήθεια αυτό ο Παπαγεράσιμος, και με τους κρότους και τις δυνατές ψαλμωδίες του «Χριστός Ανέστη» δίνονταν μηνύματα στους Τούρκους ότι οι Παργίνοι δε σφάζονται εύκολα.

Εκείνη την ημέρα φάγαμε πάλι μια που γιορτάσαμε την 25 Μαρτίου 1912 και αρνί ψητό με κόκκινα αυγά, μια που γιορτάσαμε ταυτόχρονα το Άγιο Πάσχα. Όταν τελειώσαμε το φαγητό, ο πατέρας μου είπε:

Δοξασμένος ο Κύριος. Σήμερα γιορτάζουμε μαζί δύο Πασχαλιές. Οι παλιοί έλεγαν πως θα λευθερωθούμε τότε που θα γιορτάσουμε μαζί δύο πασχαλιές. Να το που αυτό γίνεται σήμερα. Ευλογημένη η ώρα, παιδί μου. Είμαστε πολύ κοντά στη λευτεριά του Γένους μας.

Συνέχεια στην επόμενη έκδοση

Η ΓΑ ΠΟΥΘΗΚΕ

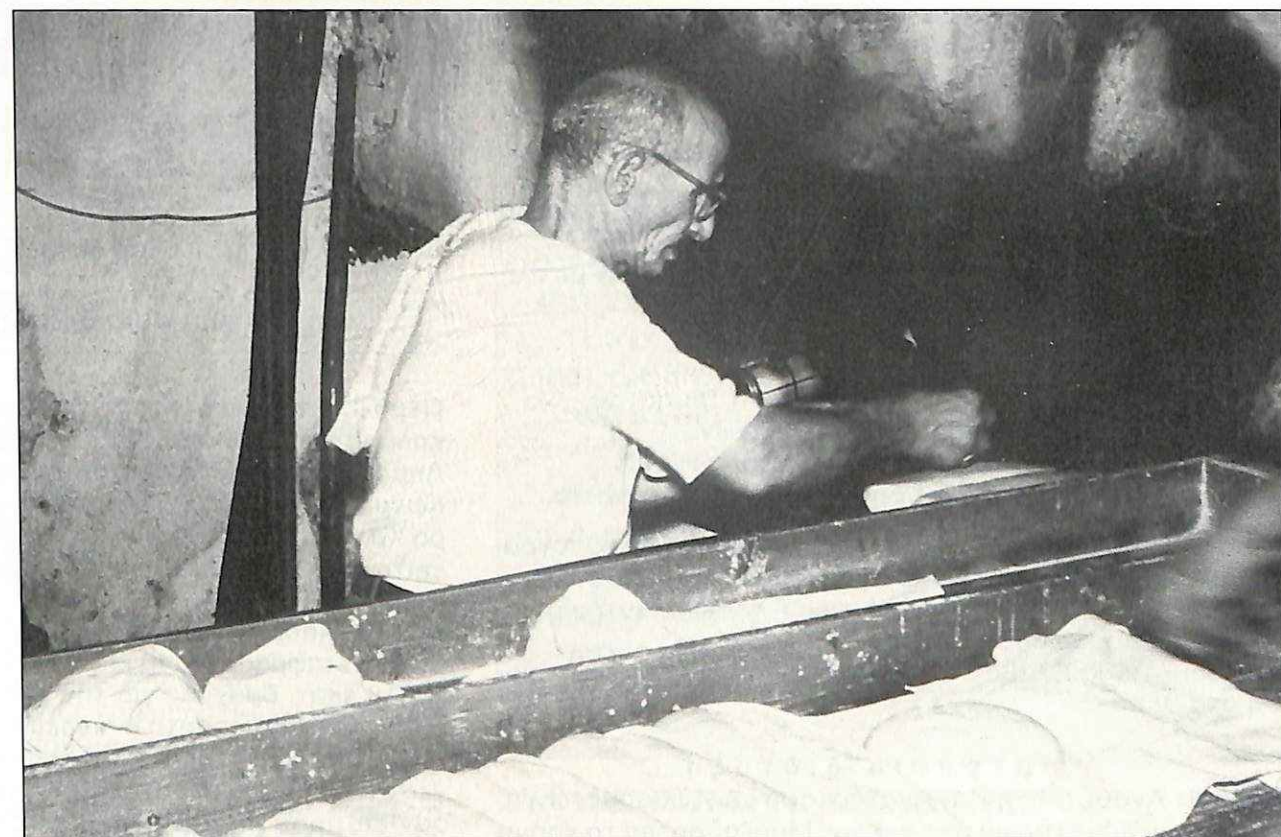
Αγίου
Με πορρή χαρτέλνω αυτές
τις φωτογραφίες παλιές

Πιστεύω συγκινήσουν
όλους τα γνωστές.

Μη
Γιάννος - Γαβρία

Από τη γαλήνη...
Τον μπου Νταρίνη

Στην καταγωγή...
Τον φούρο Χιονίδη

Πέτρου Γ. Γιούργα

ΣΑΤΙΡΙΚΑ ΠΑΡΓΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Τα σατιρικά κείμενα που περιλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο ίσως να μην είχαν δει ποτέ το φως της δημοσιότητας, εάν δεν «υπήρχε» ο δημιουργικός και πληθωρικός σε δραστηριότητες φίλος Βαγγέλης Μπακαγιάννης. Θαμμένα και μισοσβησμένα στο προσωπικό μου αρχείο εδώ και 40 και πλέον χρόνια -εκτός από ελάχιστα κάπως νεότερα- τα είχα σχεδόν λησμονήσει. Και να, το Φλεβάρη του 1993 ο Βαγγέλης Μπακαγιάννης μου ζήτησε την άδεια να δημοσιεύσει στην εφημερίδα των Παργινών της Αθήνας «Η ΠΑΡΓΑ» -της οποίας έχει την διεύθυνση- μία αποκριάτικη σάτιρά μου του έτους 1959 -που κατά περίεργο τρόπο είχε πέσει στα χέρια του- που πράγματι δημοσιεύτηκε στο 4ο φύλλο της τον Μάρτιο του 1993. Την επόμενη μέρα της κυκλοφορίας της εφημερίδας στην πόλη μας, πολλοί φίλοι και συνεργάτες, που ανήκαν στη δύναμη του δημιουργικού και δραστήριου -και βέβαια κατά διαστήματα ανασυγκροτούμενου- επιτελείου που οργάνωσε επί σειράν δεκαετιών, πολυάριθμες και ποικίλες εκδηλώσεις, από τον Αθλητικό μέχρι και τον Τουριστικό τομέα, ήρθαν προς συνάντησή μου. Και άλλοι, με προεξάρχοντες τους Ηλία Πιτσάρο και Σπύρο Αρβανιτάκη, με παρότρυναν για την έκδοση βιβλίου με τις αποκριάτικες σάτιρες και τα θεατρικά σατιρικά νούμερα, που είχα γράψει εκείνη την παλιά και τόσο δημιουργική περίοδο, και άλλοι, με προεξάρχοντες τους Μίμη Δεσούλλα και Γιώργο Πλασκασοβίτη, με έφεξαν για την αμέλεια αυτή, ενώ ο Βαγγέλης Μπακαγιάννης μου υποσχέθηκε να βοηθήσει, όπως και εβοήθησε πρόθυμα και αποτελεσματικά, για την έκδοση, σε όλα τα στάδια της σχετικής διαδικασίας και δε βρισκω λόγια να τον ευχαριστήσω για την ανιδιοτελή συνδρομή του. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες άρχισα να τακτοποιώ το σχετικό υλικό, οπότε διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας την παλιά μικρή σατιρική παραγωγή μου άρχισαν να αναδύονται στη μνήμη μου πρόσωπα, γεγονότα και πτυχές της ζωής εκείνης της εποχής, όπου η ανθρωπιά, η καλοσύνη και η επικοινωνία περίσσευαν και η «θεραπεία», το χιούμορ και το γέλιο ήταν αναπόσπαστα στοιχεία στις ζεστές ανθρώπινες σχέσεις ανάμεσα στους κατοίκους της Πάργας, και αναπόφευκτα έκανα τη σύγκριση με τη σημερινή εποχή όπου κυριαρχεί η απύθμενη απληστία, η ακαλίνωτη ματαιοδοξία και ο γενικός παραλογισμός. Και τότε, παρά την περιορισμένη εκ των πραγμάτων εμβέλεια του περιοχόμενου, «έρριπα τον κύβον» και ο φίλος Βαγγέλης Μπακαγιάννης «ας όψεται εν ημέρα κρίσεως» του βιβλίου από τους αναγνώστες.

Πέτρος Γ. Γιούργας

ΣΚΟΡΠΙΑ

Η σχεδίαση της «Εγνατίας» έβλεπε την κατασκευή ανισόπεδου κόμβου, κοντά στη Μαζαράκη, στη συνέχεια σύνδεση της «Εγνατίας» με το δρόμο Ηγουμενίτσας-Πρέβεζας. Η σύνδεση αυτή εξυπηρετούσε πολύ τις περιοχές Πάργας-Ηγουμενίτσας και όχι μόνο. Λέμε **θα εξυπηρετούσε**, γιατί ο ανισόπεδος κόμβος και η κατασκευή του ονόμα του Θεού, εδώ βρήκαν να κάνουν τις προτείνουμε, σε συνδυασμό με την υλοποίηση και των φορέων, να πραγματοποιηθεί η κατάργηση του.

Τα χωματοεργικά στη «Παλιά» στο δρόμο της Πάργας λένε πως τελειώνει η αποκατάσταση του ασφαλτοστρώματος ευχόμεστε να γίνει γρήγορα, γιατί η κατάσταση είναι ανυπόφορη. Μας λείπει όμως πολλές φορές ο απαιτητικός χαρακτήρας. Τι είναι για τον εργολάβο να κατασκευαστεί με λίγο χρώμα τις λακούβες που δημιουργούνται;

Χάλια επίσης έχει δρόμος στην Κήπερη μέχρι την Πάργα λόγω των αναστολών για το έργο της αποκατάστασης της Πάργας στο Κρυονέρι. Μεγάλο και οφελιμότητα έργο, γι' αυτό και ο κόσμος ανέχεται την ανωμαλία τουριστική όμως περίοδος αρχίζει και όλοι ανησυχούν τι θα γίνει.

Μεταφέραμε σε αρμόδιο το ερώτημα των Παργινών: - τι γίνεται με το βιολογικό; - Προχωρεί μετ' εμποδίων, η απάντηση.

Τα κείμενα της μετάφρασης ολόκληρου του ογκώδους και πολύγλωσσου βιβλίου του SALVATOR για την Πάργα μαζί με επιταγή 10 εκατ. παράδωσε ο συμπατριώτης μας ΘΩΜΑΣ ΤΣΟΒΙΑΛΗΣ στο Δήμο Πάργας για να εκδοθεί το βιβλίο στα ελληνικά. Έχουν ξεκινήσει διαδικασίες για να γίνει όσο καλλίτερη μπορεί αυτή η έκδοση, που ευχόμεστε να τη δούμε σύντομα, γιατί πολλά έχει να προσφέρει στην Πάργα και την περιοχή. Νάσαι καλά, αγαπητέ Θωμά, και να κάνεις κι' άλλες τέτοιες προσφορές.

Η έλλειψη χρόνου του επιμελητή έκδοσης είχε σαν αποτέλεσμα το προηγούμενο φύλλο να μην έχει το αναμενόμενο αισθητικό αποτέλεσμα. Θα πρέπει να τον παρατηρήσουμε και να του πούμε το πάθημα να γίνει μάθημα.

Πολλοί είναι εκείνοι που μας υπόσχονται να μας στείλουν κείμενα για δημοσίευση, αλλά λίγοι το κάνουν και μας αφήνουν με άδειες σελίδες και την αγωνία της αναμονής. Παρακαλούμε θερμά για άλλη μια φορά διαθέστε λίγο απ' τον πολύτιμο χρόνο σας για τροφοδότηση της έκδοσής μας με ύλη.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Περπατάς στο χιονισμένο σου δρόμο,
και πάνω σου πέφτει η βροχή,
δισάκι κρατούσες στον ώμο,
μα κρύο πολύ στη ψυχή.

Ο ήλιος χλωμός σε κοιτάζει,
τα δέντρα γυμνά σου μιλούν,
τίποτα πια δε σε ροιάζει,
γι' αυτό κι' ανέμοι φυσούν.

Το τζάκι ζεστό σε προσμένει,
μα εσύ έχεις κρύα καρδιά,
η φωτιά στη γωνιά είν' αραμένη,
και γύρω της, στέκουν παιδιά.

12-2-1996

ΤΖΙΝΑ Δ. ΠΑΪΖΗ

Σ.Σ. Έχουμε την αίσθηση πως μια ποιήτρια γεννιέται. Σ' ευχαριστούμε Τζίνα. Περιμένουμε τακτική συνεργασία σου.

1η τακτική συνεδρίαση της 31-1-1996

Εκτός ημερήσιας διάταξης

Θέμα 8: Πρόταση κατασκευής έργων από χρηματοδότηση 45 εκ. δρχ.

- Ολοκλήρωση και θέση σε λειτουργία της τρίτης γεώτρησης.
- Ολοκλήρωση και περίφραξη όλων των δεξαμενών με πλήρη εξασφάλιση των ορίων.
- Πομώνα στη γεώτρηση Αγίας Κυριακής.
- Κατασκευή αποθήκης στην περιοχή Τρυπητού.
- Κατασκευή δρόμου προς τη δεξαμενή Τρυπητού.
- Περίφραξη των υδρομαστεύσεων πηγών.
- Προμήθεια ανιχνευτή διαρροών νερού.
- Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης.

Θέμα 9: Εγκρίνεται η ανάθεση της σύνταξης ωκεανογραφικής μελέτης στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης αντί του ποσού των 11,5 εκατ. δραχμών επειδή το Πανεπιστήμιο Πατρών είχε προσφορά 12 εκατ.

Ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Στέλιος είπε: «Δεν έχω αποψη στο θέμα».

Ημερήσια διάταξη

Θέμα 1: Αναθέτει την αντικατάσταση των φθαρμένων ηλεκτρικών λαμπτήρων στο κ. Κων. Μποζούρη για το χρονικό διάστημα από 1-1-96 έως και 30-6-96 αντί του συνολικού ποσού των 413.000 Δρχ. με Φ.Π.Α.

Θέμα 2: Αναθέτει τη συντήρηση όλων των εγκαταστάσεων των υδρευτικών γεωτρήσεων και ηλεκτρικών εγκαταστάσεων για το χρονικό διάστημα από 1-1-96 έως και 31-12-96 στον Ηλία Μπούα. Η όλη αμοιβή συμφωνήθηκε στο ποσό των 1.500.000 δρχ. με Φ.Π.Α. Η εργασία και επίβλεψη θα είναι καθημερινή.

Θέμα 3: Εγκρίνει την υπερωριακή εργασία του προσωπικού του συνεργείου ύδρευσης για αντιμετώπιση των προβλημάτων ύδρευσης κ.λπ. Ορίζει 300 ώρες για κάθε άτομο και συνολικά για τρία άτομα.

Θέμα 4: Ανανεώνει τη σύμβαση απομαγνητοφώνησης των πρακτικών στην εταιρία ΗΧΟΣ-ΓΡΑΦΗ για το έτος 1996 σύμφωνα με την προσφορά.

Θέμα 5: Διαγράφει από τους βεβαιωτικούς καταλόγους ύδρευσης τον Παιδικό Σταθμό Πάργας και τον απαλλάσσει εφεξής από τα τέλη ύδρευσης.

Θέμα 6: Για την παράβαση του Δημήτρη Ντούγια αποφαιίνεται: Να εφαρμοσθεί το άρθρο του κανονισμού. Να διακοπεί η παροχή ύδρευσης αμέσως και να μη δοθεί άδεια επανασύνδεσης πριν περάσει εξάμηνο, εκτός αν καταβάλει μέχρι 16-3-96 το ποσό των 100.000 δρχ.

Θέμα 7: Κλείσιμο καταστημάτων: Η αρμόδια επιτροπή να προβεί στο κλείσιμο των καταστημάτων που στερούνται άδειας της Υγειονομικής Υπηρεσίας, εκτός αν υπογράψουν υπεύθυνη δήλωση ότι δεν θα το χρησιμοποιήσουν για επιχείρηση που υπόκειται στις διατάξεις υγειονομικού ενδιαφέροντος.

2η τακτική συνεδρίαση της 22-2-1996

Θέμα 1: Έγκριση παραίτησης του αντιπροέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Αναστασίου Ζούλα και εκλογή κ. Ιω-

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

άννη Μελίδη για τη θέση αυτή.

3η τακτική συνεδρίαση της 22-2-1996

Θέμα 1: Υποδεικνύει τους: Δήμαρχο Πάργας Νίκο Παπακολάου • Πρόεδρο Δημοτικού Συμβουλίου Σπύρο Νούση • Δημοτικό Σύμβουλο Νεκτάριο Νικολάου και τους ιδιώτες Κωνσταντίνο Ζέρη, Υπάλληλο Αγροτικής Τράπεζας • Σπύρο Χρ. Νίκα, δάσκαλο για ανασυγκρότηση της πενταμελούς επιτροπής της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πάργας «Γεώργιος Θεμελής».

Θέμα 2: Αποδέχεται ομόφωνα τη δωρεά του κ. Θωμά Τσολβίλη (Μεταφρασμένα τα κείμενα του βιβλίου του SALVATORE και 10 εκατ. δραχμές για την έκδοσή του) και τον ανακηρύσσει επίτιμο δημότη σ' ένδειξη ευγνωμοσύνης.

Ο Δημοτικός σύμβουλος Χρήστος Στέλιος είπε ότι ανακηρύσσεται για την ανακήρυξη του κυρίου Θωμά Τσολβίλη σαν επίτιμου δημότη, αλλά σε άλλη συνεδρίαση, γιατί ο τρόπος παρουσίασης της δωρεάς και της ανακήρυξης στην ίδια συνεδρίαση θίγει και τον θεσμό και τον δωρεοδόχο.

Θέμα 3: Εγκρίνει να ζητηθεί η κατάργηση της συγχώνευσης του Λιμενικού Ταμείου Πάργας με το της Πρέβεζας και αντί αυτού να μεταφερθούν οι αρμοδιότητές του στο Δήμο Πάργας για να επιτευχθεί έτσι η ομαλή επίλυση των παρουσιαζομένων θεμάτων της πόλης μας. Επίσης εκφράζει την ευχή και το Λιμενικό Ταμείο Πρέβεζας να υιοθετήσει αυτές τις απόψεις του Δήμου και να λάβει παρόμοια απόφαση.

Θέμα 4: Εγκρίνει ομόφωνα την αδελφοποίηση της Πάργας με την Τεργέστη Ιταλίας και σε συνεργασία με την Επιτροπή Κληροδοτήματος «ΒΑΣΙΛΙΑ» να γίνουν ενέργειες για τη δημιουργία τουριστικού γραφείου προώθησης των συμφερόντων των δύο Δήμων.

Θέμα 5: Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι: Αναστάσιος Ζούλας, Χρήστος Στέλιος και Ιωάννης Σαμαρτζής καθώς και ο υπάλληλος του Δήμου Κωνσταντίνος Ζέρης θα περιέλθουν την πόλη για να εντοπίσουν νέους χώρους στάθμευσης και θα εισηγηθούν σχετικά στο Δημοτικό Συμβούλιο. Μετά την εξέταση των προτάσεων από τις σχετικές επιτροπές θα γίνει πρόταση έκδοσης νέας αστυνομικής διάταξης.

Θέμα 6: Αποδέχεται χρηματοδότηση 2 εκατ. δρχ. για καθαρισμό οχτών και αυλάκων ομβρίων υδάτων.

Θέμα 7: Εξέταση αιτήσεων που αφορούν τη μείωση χρεωθείσης κατανάλωσης νερού και χρήσης δημοτικού χώρου.

Θέμα 8: Εξέτασε το πρόβλημα που δημιουργείται με την αλόγιστη τοποθέτηση πινακίδων (διαφημιστικών-καθοδηγητικών). Αποφασίζει τη σύνταξη μελέτης από αρχιτέκτονες της περιοχής έναντι συμβολικής αμοιβής και η κρίση των προτάσεων θα γίνει από την επιτροπή αρχιτεκτονικού ελέγχου, για το μέγεθος και τα στοιχεία των πινακίδων των προσώπων των καταστημάτων της πόλης μας.

Όλες οι πινακίδες που έχουν τοποθετηθεί στους δρό-

μους, σε στύλους, μουσεία, σε ιερούς και ιστορικούς κ.λπ. άρδους θα απομακρυνθούν. Σε επόμενη συνεδρίαση θα εξετάσουν όλες οι υπόλοιπες περιπτώσεις πινακίδων που εν εξετάσθηκαν και δε συμπεριελήφθηκαν στην παρούσα απόφαση.

4η τακτική συνεδρίαση της 22-3-1996

Θέμα 1: Ψηφίζεται η κανονιστική απόφαση για έκδοση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Θέμα 2: Ψηφίζεται η κανονιστική απόφαση για έκδοση άδειας χρήσης μουσικής σε καταστήματα.

Θέμα 3: Ψηφίζεται ο κανονισμός ύδρευσης.

Θέμα 4: Συγκροτείται επιτροπή επίλυσης φορολογικών διαφορών δια συμβιβασμού που αποτελείται από τους: Αναστάσιο Ζούλα, Δημοτικό Σύμβουλο, σαν Πρόεδρο, Σπύρο Νούση, Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου, σαν αναπληρωτή του προέδρου, Αριστείδη Ευθυμιάδη, φορολογητέο πολίτη, με αντικαταστάτη το Γεράσιμο Π. Γιούργα. Επώνυμο γραμματέα ανατίθενται στον Δημοτικό υπάλληλο Σπύρο Βενέτη με αναπληρωτή του τον Αθαν. Γεωργίου.

Θέμα 6: Ενημέρωση για δικαστική υπόθεση του Δήμου με τον Θωμά Ελευθ. Νάκα.

Θέμα 7: Εξέταση αιτήσεων:

Δεν εγκρίνεται δεύτερη παροχή ύδρευσης στον κ. Ευάγγελο Μπότσο, καθώς και η παραχώρηση δημοτικού χώρου στον κ. Ανδρέα Σιάνο στο κρέμασμα και τον κ. Μποζούρη.

5η έκτακτη συνεδρίαση της 26-3-1996

Εξέταση αίτησης-καταγγελία του Δημοτικού Συμβουλίου Ηλίας Κων. Πιτσαρού αναφορικά με επίθεση που δέχθηκε από τον συμπολίτη μας κ. Βασίλειο Σωτ. Πλασκασοβίτη αναφορικά με τη θέση που έλαβε στη συζήτηση του πρώτου θέματος στην τακτική συνεδρίαση της 22-3-1996, δηλαδή με την εκτεθείσα άποψή του να ζητηθεί και η πρόταση σχετικής βεβαίωσης για την ανθεκτικότητα των χώρων που χρησιμοποιούνται για την τοποθέτηση τραπέζιασματων.

Το συμβούλιο ομόφωνα αποφάσισε την έκδοση ψηφίσματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Καταδικάζει την οποιαδήποτε ενέργεια από οποιονδήποτε και αν προέρχεται που αποσκοπεί στη διασάλευση της έννομης τάξης και τη φήμωση της φωνής κάθε δημοτικού συμβούλου που ασκεί ευσυνείδητα τα καθήκοντά του. Κρίνει απαράδεκτη και ανεπίτρεπτη τη συμπεριφορά και απειλές κατά δημοτικών συμβούλων.

Ο κ. Βασίλης Πλασκασοβίτης κλήθηκε από το Δημοτικό

Συμβούλιο και ύστερα από πρότασή του, ζήτησε συγγνώμη από τον κ. Ηλία Πιτσαρό και δήλωσε ότι η συμπεριφορά του οφείλετο σε λανθασμένη ενημέρωσή του και δε θα επαναληφθεί.

Η έκδοσή μας καταβάλλει προσπάθειες να καταγράψει την Πάργα του σήμερα, γιατί αυτό και στάλθηκε το παρακάτω έγγραφο. Ευχαριστούμε το Δημοτικό Συμβούλιο και τους Δημοτικούς υπαλλήλους για την ανταπόκριση στην πρόσκλησή μας για χορήγηση των πρακτικών λήψης αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου. Διευκρινίζεται, για άρση παρεξηγήσεων, πως δημοσιεύονται μόνο οι αποφάσεις που πήρε το Δημοτικό Συμβούλιο και όχι τα πρακτικά όπου φαίνεται το τι είπε ο καθένας στις συνεδριάσεις.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Πρός τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πάργας

Αγαπητοί Συμπατριώτες

Από το 1992 ο σύλλογός μας εκδίδει την περιοδική έκδοση «Η ΠΑΡΓΑ» με Διευθυντή τον κ. Ευάγγελο Μπακαγιάννη, με σκοπό την ενημέρωση όλων των Παργινών για θέματα που αφορούν την Πάργα, την επικοινωνία μεταξύ τους, την προβολή των θεμάτων και την ιστορική καταγραφή των γεγονότων.

Σας παρακαλούμε θερμά να μας στέλνετε τα κοινωνικά και όποιες άλλες δραστηριότητες ή επιτεύγματα νομίζετε (π.χ. πρακτικά ή αποφάσεις Δ.Σ., διάφορες εκδηλώσεις κ.λπ.). Τα κείμενα για δημοσίευση πρέπει να είναι καθαρογραμμένα χειρόγραφα ή δακτυλογραφημένα.

Οι στήλες της περιοδικής έκδοσης είναι ανοικτές για οποιονδήποτε και σε οτιδήποτε αφορά την Πάργα. Όπως επισημαίνεται και στο πρώτο φύλλο, στην έκδοση έχουν θέση όλα τα κείμενα, εκτός:

Απ' αυτά που μπορεί να καθίσουν στο σκαμνί τους υπεύθυνους, γιατί δεν έχουμε τέτοια όρεξη.

Τα με πολιτικοκομματική χροιά γιατί η έκδοσή μας είναι άοσμη και άχρωμη πολιτικά.

Παρακαλούμε εάν είναι δυνατόν τα κοινωνικά να στέλνονται με FAX (FAX 5243345 για την έκδοση η «ΠΑΡΓΑ»), τα υπόλοιπα στην διεύθυνση «Ευάγγελον Μπακαγιάννη, Υμηττού 92, Αθήνα 15561.

Με ευχές για κάθε πρόοδο στην όμορφη πατρίδα μας, σε σας και τις οικογένειές σας, εκ μέρους του Δ.Σ.

Η Γραμματέας Ο Πρόεδρος
Νίκη Ελ. Δράκου Ηλίας Σ. Ζώτος

Κοινοποιείται για συμμετοχή κατά την κρίση τους

1. Πολιτιστικό Σύλλογο Πάργας «Ο ΚΑΝΑΡΗΣ».
2. Δέσκειο Λύκειο Πάργας.
3. Δέσκειο Γυμνάσιο Πάργας.
4. Δημοτικό Σχολείο Πάργας.

Ηταν πάντα απαγορευμένο, επικίνδυνο και καταστροφικό το ψάρεμα με δυναμίτη. Στην πραγματικότητα δεν είχε συμφέρον για τον ίδιο τον ψαρά. Χωρίς να λογαριάζεις τα δυστυχήματα. Χάνονταν οι μπουρλοτιέρηδες μας μέρες και βδομάδες να τρέχουν ξυπόλυτοι πάνω στα μυτερά σαν βελόνια βράχια, από κάθο σε κάθο να πετύχουν κανένα καλό κοπάδι, με λαχτάρα στην καρδιά, φόβο από Λιμενικό και Αστυνομίες και φόβο για ατυχήματα, αλλά και φόβο για το πούλημά τους, λαθραίο και μισοτιμής. Με φόβο ακόμη να προμηθεύονται τα υλικά, να τα βάζουν σε τενεκεδένια κουτιά με καπάκια σφραγισμένα με στρατσόχαρτο για να μην τραβάνε υγρασία, εκεί στις βραχοσπηλιές στις παραλίες, που τα κατακόνιαζαν μη βρεθούν από τις Αρχές σε βάρκα ή σε σπίτι.

Αν όλες αυτές τις χαμένες ώρες, μέρες και βδομάδες τις χρησιμοποιούσαν σε ψαρέματα με παραγάδια, δίχτυα, πυροφάνια και τόσα άλλα μέσα που υπήρχαν ανέκαθεν, τα αποτελέσματα θα ήταν σιγουρότερα, πιο ακίνδυνα, σταθερά και χωρίς λαχτάρες. Αλλά αυτό το άτιμο είδος ψαρέματος ήταν μια πρόκληση. Αν πετύχαινες μπάza γερή ήταν κάτι σαν πόλεμος. Σε γέμιζε με συγκίνηση, χτυποκάρδι και άγρια αισθήματα. Σε υπερένταση όλες οι αισθήσεις από την μυρωδιά της μπαρούτης, το βρόντο, τους υδάτινους πίδακες που σπκώνονταν ψηλά, τη θάλασσα στρωμένη με ψάρια...

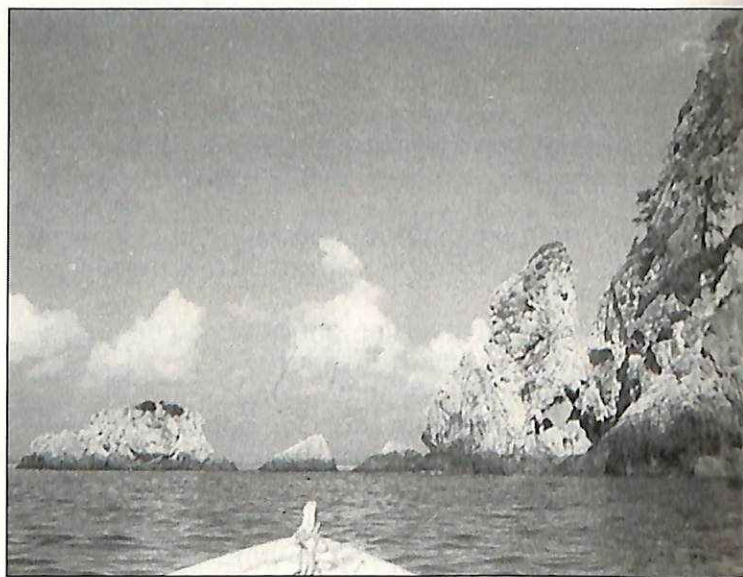
Καίτοι είχα ξανατύχει πολλές φορές σε τέτοιους βομβαρδισμούς, τρομοκρατήθηκα όταν πριν κοντά σαράντα χρόνια είδα τέσσερις παργινές ψαρόβαρκες να βομβαρδίζουν συνέχεια απ' ολόγυρα την ξέρα του «Ανάσκελου» με μασούρια των 3,4 και 5 φουσιγγίων δυναμίτη και μετά να μαζεύουν πάνω από 750 οκάδες «μαγιάντικα». Στ' αποσυρτό μας ούτε λέπι την ημέρα εκείνη από «Παυλούκες» σε Αχέροντα, Κερέντζα και πάλι εδώ, από χαραμέρι σε μαύρισμα. Μετά τί κάνεις;

Είχαμε πολλά θύματα εκείνες τις εποχές και πιο πολύ, από το ψάρεμα της σάλπας. Κοπαδιάρικο ψάρι, σε μεγάλα μπουλούκια, βοσκοψαρο, δειλό, με τον παραμικρό θόρυβο εξαφανίζεται κι' έπρεπε το φυτίλι του δυναμίτη να είναι πολύ μικρό (τσιμα-πίλια), να σκάσει αμέσως με το πλατσούρισμα στο νερό. Αλλά το κοντό φυτίλι είχε και τις συνέπειές του. Με τους κεφάλους, αφρόψαρο κοπαδιάρικο κι αυτό, δεν υπήρχε πρόβλημα, τρέχουν με τον παραμικρό θόρυβο, αλλά επιστρέφουν ομαδικά με περιέργεια στο πλατσούρισμα. Τους μάζευες έτσι με πετραδάκια και μετά: φόκο. Με τ' αγριόψαρο πάλι, έτσι κι έκανες καλό μέλισμα ή πετύχαινες μώκο και αθερίνα και τάστρωνες στο βυθό με ένα τριτσέλι (τρίτο φουσιγγίου), σε τρεις-τέσσερις ώρες έριχνες το γερό μπουρλότο και γιόμιζαν πάτος και αφρός, πλώρες και πανιόλα τα ψάρια που είχαν συγκεντρωθεί.

Κίνδυνος κι' από τα σκάρτα υλικά, αλλά και την έλλειψη ψυχραιμίας. Έβαζες φωτιά με το τσιγάρο στην καύτρα

Αληθινές ιστορίες

ΜΑΣΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΤΣΕΛΙΑ

Η «Τρύπα»

και πολλές φορές κρυφόκαιγε κι' έσκαγε στα χέρια. Η αγωγή πάλι όταν έβαζες φωτιά κι' έχανες πια την αίσθηση του χρόνου: «Έφυγαν, να πλησιάσουν καλύτερα, φεύγουν πάλι, θα ξαναγυρίσουν», έτσι κι' αλλιώς και: Μπάμ! και σέκος. Τον Τάκη Γκούλιουρα τον είχαν για αρχιμάστορα στο μπουρλότο. Κι όμως την έπαθε κι' αυτός, έχασε το δεξί χέρι και μάτι και ένας Θεός ξέρει με πόση λαχτάρα και αγώνα τον έφερε με το κουπί κόντρα στο μαϊστρο ο γιος του ο Θανάσης, τεταρτισμένο στην πλώρη της βάρκας πλημμύρα στο αίμα, κι ήταν μόλις δώδεκα χρονών το παιδάκι. Είπαν τότε ότι αφού την έπαθε ο Τάκης δεν γλυτώνουμε κανέναν. Αλλά συνέχισαν: Ο Μήτσος και Σαράντης Μανιάκης κουλοχέρηδες, ο Κώστας Καρυώτης επίσης. Ο γιος του ο Νίκος Καρυώτης σμπαραλία όταν έσκασε ανάμεσα στα πόδια του ολόκληρο βλήμα πυροβολικού που προσπαθούσε να το ανοίξει να πάρει την γόμωση για δυναμίτες. Δεν ήταν ακόμη είκοσι χρονών, λεβέντης, αθλητάρα. Ο Μπάρμπα Θωμάς ο Πιτσαρός ήθελε να σφίξει με τα δόντια το καφούλι για να σταθεροποιήσει το φυτίλι κι εκεί έσκασε. Χάρβαλο το στόμα του Μπάρμπα Θωμά. Ο Τσίλη Νικολός τραυματίστηκε κι' έπεσε φούντο στη θάλασσα, αποπνίγηκε και βρέθηκε μετά μισοφαγωμένος από τις σμέρνες. Κι άλλοι κι άλλοι, θύματα τόσα όσα δεν είχαμε στον πόλεμο του '40. Με έκπληξη θυμάμαι και με απορία το Φώτη Κωσταντή Αργύρη, τον «Φεγγερέντζο», που τούφαγε ο δυναμίτης τρία δάκτυλα εκεί στου Τέσσα, όπως ετοίμαζε το πολεμικό υλικό και τον πηγαίναμε στου Λιβαδά το

Από το Νίκο Χρ. Τσάκα

«Μπάρκο για μασούρια και τριτσέλια».

Με την «Χαρά» Λιμ. Πάργας 85.

Καπετάνιος Βάγγος Ρίζος & Νίκ. Τσάκας.

φαρμακείο για πρώτες βοήθειες χαμογελαστό και καμαρωτό λες κι' είχε κάνει κατόρθωμα κι εμάς μας είχαν κοπεί τα ήπατα.

Ο Πόλεμος μας άφησε πολλά κακά και πολλά εφόδια για δυναμίτες: βλήματα πυροβολικού σωρούς, νάρκες τελερμαίν και άλλες γερμανικές σε απέραντα ναρκοπέδια στον Μέγαν Άρμιο και ολόκληρα ναρκοπέδια θαλάσσια, από Ιόνιο μέχρι τα στενά του Οτράντο, που έσκασαν και σε δύο Αγγλικά Αντιτορπιλικά και έγινε ζήτημα στην Χάγη (Αγγλία-Αλβανία). Από τις θαλάσσιες έβγαζαν κάπου τετρακόσια κιλά φοβερό δυναμιτιστικό υλικό. Προσπαθώντας να βγάλουν μια παγιδευμένη τελερμαίν, σκοτώθηκαν την ίδια στιγμή Γιάνκος Κουπέας και Μήτσος Βαρελάς εκεί στον Μέγαν Άρμιο. Οι Παξινοί είχαν μεγάλη ειδικότητα στις θαλάσσιες κι' εκεί ξέπεφταν οι πιο πολλές, άλλες που κόβονταν από το έρμα τους, αλλά και πολλές έκοβε ο Μαυρουδής ο κοιλαράς, μουσάτος σημαιοφόρος του Λιμενικού με τις «πόρτες» και τα «ψαλίδια» της «Μηχανότρατας» που είχε και μετά τις βύθιζε τρυπώντας τις από απόσταση, όταν αφρώνανε, με το μπράουνινγκ των 50 χιλιοστών, χτυπώντας τις στα ύφαλα. Αλλά ήρθε χεσμένος στο Γαΐ γιατί πέτυχε μια στα κεράτια κι έσκασε σε 300 μέτρα απόσταση και πήρε σβάρια τα ταμπούκια, το σκάφος έκανε νερά και μόλις πρόλαβε να το κάτσει στου Γιαννά, με αίματα να τρέχουν από τ' αυτιά, τα τύμπανα σπασμένα. Οι Παξινοί αυ-

τές τις πιάνανε, τις δένανε με μακρυνά σκοινιά, τις τραβάνε μαλακά στην αμμουδιά, για να μη σκάσουν και τις ανοίγαν.

Μια απ' όλες έσκασε και δεν βρέθηκε ούτε παπούτσι, ούτε λουριδίτσα από ύφασμα για την κηδεία 5 ανθρώπων που διαλύθηκαν. Γλύτωσε μόνο ένα παιδάκι που ήταν πιο πέρα και το ωστικό κύμα το εκσφενδόνισε 50 μέτρα μακριά σώο και αβλαβές. Μαγγιόροι τότε οι Παξινοί με τα μπουρλότα. Ρίχνανε στη μεγάλη ξέρα το «Βουτσι» 5-6 μασούρια, κουτουρού, για μέλισμα και μετά πό ώρς φουντέρνανε ολόκληρο τενεκέ από νάρκα, που ανέβαζε όλη την ξέρα στον αφρό από αγριόψαρο και αφρόψαρο μέχρι τούννους, 200-400 κιλών ο καθένας.

Στην Κατοχή ο Πρόεδρος μας ο Σπύρος ο Μπιζιλέκης επισημοποίησε την τέχνη του μπουρλότου. Τον Κοινοτικό Κήρυκα τον Γιώργη Δεσύλλα τον προήγαγε σε επίσημο κοινοτικό δυναμιτιστή, τον εφοδίασε με σχετικά υλικά και περίμενε με αγωνία αποτελέσματα. Τι νάκανε ο άνθρωπος, χρειαζότανε ψάρια να ταΐζει τους γερμανούς, που ζήτησαν συνέχεια τρόφιμα, και τι άλλο νάβρισκε από ψάρια και λάδι. Ευτυχώς τον φόρο του λαδιού τον είχε εισπράξει σε είδος και είχε γεμάτες τις αποθήκες του «μπουκατά». Με κάτι τέτοια γλύτωσε το χωριό. Άγιο το κόμμα που τον σκέπασε.

Πρωταθλητής-δυναμιτιστής ο Γιώργης, καμαρωτός, καμαρωτός με τη χωρίστρα του, με τα αισθηματικά του και το νέο πτυχίο του, έκαψε πρώτα όλο το λιμάνι από «Γράβα», «Χορταρένια», «Αγιοπλάκα», «Νησί του Παππού», μπούκες ποταμιών, Μπόντε, Νησί, Αν-Θανάση και μετά προχώραγε και ξαναεπέστρεφε. Από κοντά κι' εμείς να πιάνουμε με βουτιές τα ψάρια και να τα πηγαίνουμε στον Γιώργη να μας δώσει κι' εμάς κανένα να το πάμε στη μάνα να μας το τηγανίσει. Πείνα και των γονέων.

Οι μετά Δήμαρχοι, όπως και όλοι οι Παργινοί, ήταν ματωμένοι ψαράδες και πιο πολύ ο Αλέκο-Μπάγκας, μανιώδης και στο κυνήγι, με ολόκληρο οπλοστάσιο δίκανα και καραμπίνες και σκυλιά κα με την πιο ωραία βάρκα, τη «Γόπσσα» και την πρώτη εξωλέμβια που ήρθε στην Πάργα, μια «Τζόνσον», μετά την πετρελαιοκίνητη «Έλση». Με πεσκέσια λαγούς, με ψαρέματα κατάφερνε τους φιλοξενούμενους και τους έκανε φίλους, ατέλειωτους φίλους, και πετύχαινε πολλά, πάρα πολλά για το χωριό.

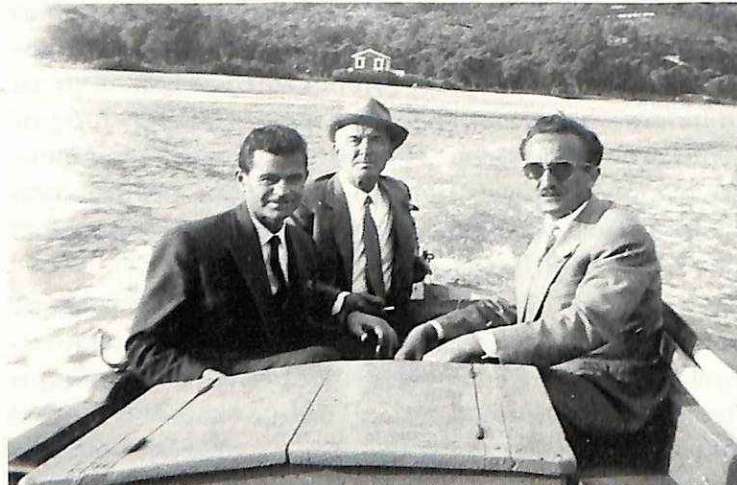
Μια εποχή εκεί στο μέσα βορεινό δωμάτιο του Δημαρχείου είχε πολλά υπόλοιπα από εκρηκτικά που είχαν χρησιμοποιηθεί για το έργο του νερού στην «Μπροστιανιά» και στο συρτάρι μου ένα τενεκεδένιο κουτάκι με 100 καφούλια σκεπασμένα με ένα κομματάκι βελουδένιο μπλε ύφασμα. Να πηγαίνουν χαμένα;

Με τον Βάγγο Ρίζο καταφέραμε τον Αλέκο και αυτός, χωρίς προειδοποίηση για το είδος του ψαρέματος, κάλεσε και τον εξαίρετο Νομάρχη Πρέβεζας τον Θόδωρο

Συνέχεια στη 14η σελίδα

Αληθινές Ιστορίες ΜΑΣΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΤΣΕΛΙΑ Από τον Νίκο Χρ. Τσιάκα

Συνέχεια από την 13η σελίδα

Ο αείμνηστος ΑΛΕΚΟΣ ΜΠΑΓΚΑΣ στο τιμόνι της «Ελσης» της βάρκας του (15-5-1961).

τον Βγενόπουλο, που τόσο είχε σκλαβωθεί από την ομορφιά της πουτάνας της Πάργας, που ήθελε να μεταφέρει την έδρα του Νομού στην Πάργα. Η «Ελση» μπροστά και από πίσω δεμένη με το πλωρίσκι η «Ελισάβετ» του Βάγγου, ξεκινήσαμε σε βαθιά νύχτα μιανού καλοκαιριού για «Κερέντζα»: Μπάγκας, Βγενόπουλος, Γρίβας της Νομαρχίας, Βάγγος, Γεράσιμος Βέργος, Βασίλης Αυλωνίτης-Μαντζαβίνος και δρόμο. Φθάσαμε χαλαροί. Ο Βγενόπουλος σαν δεν έβλεπε σύνεργα ψαρικής, ερώτησε: – Με τι θα ψαρέψουμε;

– Με... σαλποπαράγαδα και καμάκια... είπε ο Βάγγος με την βαρυά, βαρυεστημένη φωνή του.

Μόλις περάσαμε τον κάβο, μέσα μεριά, λέει ο Βάγγος: – Μάκν! πέταξέ με εκεί στην αβάλη να βγω στον κάβο...

– Πού πάει ο Κύριος; ρωτάει ο Νομάρχης.
– Πουθενά! Προς νερού μου, αυτός.

Δεν πρόλαβε να κάνει πενήντα βήματα τρέχοντας ξυπόλυτος προς τον κάβο και το βρόντησε το πρώτο τριπλό. Πάνω από τον κάβο είδαμε ψηλά τα νερά. Τύχη μια φορά...

Ο Βγενόπουλος ανησύχησε και μας κοιπούσε με αγωνία και έκπληξη. Μας είδε ήρεμους και ευχαριστημένους και δεν καταλάβαινε τι τρέχει.

– Αλέκο, τί συμβαίνει; Σε παρακαλώ εξήγησέ μου...
– Τίποτε δεν συμβαίνει, θα ιδείς...

Μόλις περάσαμε τον κάβο με την «Ελση», κάπου ε-

κατό κιλά οκαδιάρικες σάλπες είχαν γιομίσει τον αφρό και τον πάτο σε μια μεγάλη θαλάσσια «λούμπα» που τις είχε πετύχει ο Βάγγος και κουνούσανε τα φτερά τους.

– Μας χαιρετάνε από χαρά! λέει ο Βάγγος. Όπως βλέπουμε...

– Προς Θεού Αλέκο... τι κατάστασις είναι αυτή. Ο Νομάρχης να ρίχνει δυναμίτες...

– Θόδωρε δεν έριξες εσύ τον δυναμίτη...

– Βγάλτε με έξω γρήγορα να πάω στην Πρέβεζα με τα πόδια.

– Κάτσε μη βιάζεσαι, είναι μακριά η Πρέβεζα για ποδαρόδρομο.

– Αυτό που μου έκανες Αλέκο δεν το περίμενα...

– Θόδωρε σε παρακαλώ ψύχασε, δεν είναι τίποτε, θα δεις πόσο ωραίες είναι ψητές. Αδιάφορος ο Αλέκος έβγαλε τη σουγιά του και άρχισε να ξεκοιλιάζει σάλπες, για να τους φύγει η βαρεία μυρωδιά. Τόχε σακατιλήκι, κι' εμείς μαζεύαμε το υπόλοιπο πράμα.

Δεν πέρασε μισή ώρα και από τον πέρα Κάβο ακούστηκε νέα βροντή. Τρέξαμε και μαζέψαμε καμιά εκατοντηνενταριά κιλά «μουξινάρια» πολυτελείας στον αφρό και πάτο, δύο λάντσες νερό, που μας χαιρετούσαν με τη σειρά τους. Γιόμισε φίσκα η «Ελισάβετ», κάτου και πάνω στα πανιόλα, να περπατάς από τους μπάγκους.

Βγήκαμε σε μιαν ωραία αμμουδιά, ο Αλέκος βρήκε ένα ξερό κορμό δέντρου (κόπελο) και με άλλα λιανά άναψε και μπουμπούνισε μια θερμία φωτιά κι έριξε απάνω μια τεράστια κατάσπρη πλάκα του γιαλού που έκαψε για ώρες, μετά έστρωσε απάνω της ένα σωρό σάλπες και κέφαλους, που ψήθηκαν θαυμάσια και, μαζί με τα άλλα πλούσια εφόδια που είχε ετοιμάσει η κυρία-Μαρίκα, στρώθηκε δίπλα στο γιαλό και τα Βασιλεια του Ποσειδώνα ένα αξέχαστο τραπέζι, που θα το ζήλευσαν Τρίτωνες κι' όλες οι άλλες θαλασσινές θεότητες. Κάθε ψάρι το βουτούσε ο Αλέκος στην πεντακάθαρη θάλασσα για να αρμυρίσει και ήταν κάτι αξέχαστο.

– Έλα Θόδωρε! Το κρίμα στο λαιμό μας. Εσύ είσαι αθώος...

«Ανάγκα και Θεοί πείθονται». Η πείνα ανάγκασε τον πολυαγαπητό μας Θόδωρο, τον εξαίρετο άνθρωπο και φίλο, να τιμήσει ένα υπέροχο γεύμα σε ένα ειδυλλιακό τοπίο και να σβήσει την πίκρα του με ένα ωραίο κρασί.

Τον υπόλοιπο δυναμίτη, κάπου 25 κιλά, όλα τα καψούλια και κουλούρες φυτίλι τα πήγαμε με τον Βάγγο μια παραμονή 25ης Μαρτίου στο Κάστρο, τα κάναμε σωρό, βάλαμε φωτιά σε μια κουλούρα φυτίλι και ήρθαμε κάτω, παραλία κι από κει ακούσαμε την μπόμπα που σήκωσε την Πάργα στο ποδάρι. Τότε δώσαμε λόγο και όρκο με το Βάγγο: Τέρμα τα μπουρλότα.

ΤΑΚΗΣ ΤΣΙΑΚΟΣ 1909-1985

Σημαντικός ποιητής από τους τελευταίους της παράδοσης. Γεννήθηκε στο Αργυρόκαστρο της Βορείου Ηπείρου, αλλά μεγάλωσε στην Πάργα και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα.

Σπούδασε φαρμακοποιός, χωρίς ν' ασχοληθεί ιδιαίτερα με την επιστήμη αυτή. Γράφοντας από πολύ νέος, εμφανίστηκε με ποιήματα και πεζά του σε λογοτεχνικά περιοδικά από το 1928 και στα 1936 εξέδωσε την πρώτη του ποιητική συλλογή, με τίτλο «Σβησμένοι αντίλαλοι».

Μετά την κατοχή εξέδωσε τις συλλογές: «Αμμουδιές και ξέρες» (1945) και «Πεταλίδες» (1949), όπου συνέχισε την τεχνοτροπία της παράδοσης με ομοιοκατάληκτο στίχο και μέτρο, φροντίζοντας ωστόσο ν' ανανεώνει το ύφος του με νέα λυρικά στοιχεία.

Στα 1956 κυκλοφόρησε την ποιητική συλλογή «Μεσημέρια» κι' από τότε εμφανίστηκε μόνο στα 1970 μ' ένα ποιητικό βιβλίο που φέρνει τον ενδεικτικό τίτλο «Περίπατοι κι Επιστροφές».

Η ποίηση του Τσιάκου είναι πραγματικά μια επιστροφή στην παλιά, τραγουδιστική ποίηση που γραφόταν για να συγκινεί με τη μουσικότητά της και που μέσ' απ' αυτήν ο δημιουργός, όσο του το επέτρεπαν οι δεσμεύσεις των θεμάτων, του μέτρου και της ομοιοκαταληξίας, έστελνε κάποιο μήνυμα πάντα απόλυτα προσωπικό.

Ένα χαρακτηριστικό δείγμα τέτοιας ποίησης είναι το ποίημα του Τσιάκου: «Ηπειρώτικο» που αναδημοσιεύουμε πιο κάτω:

*Είμαι μια σκόνη απ' την Πανήπειρο
(χώρα απ' το χώμα της), μια σκόνη
που απ' το Γενούσο κάποιος άνεμος
-μπουχό- ως τον Αραχτο μ' ασκώνει.*

*Κι ουδέ να πέφτω στην Παμβώτιδα
ή αλλού, ή αλλού σας λέω πως είδα.
Μη να βουλιάζω στον Αχέροντα,
στο Δρίνο, Αώο ή στην Αχρίδα.*

*Μόνο γυρνώντας σαν σε στρόβιλο,
σε κύκλο εξαίσιο και μεγάλο,
μια σκόνη μένω απ' την Πανήπειρο
και τίποτ' άλλο! Τίποτ' άλλο!*

*Κι' έτσι θα πάω, θαρρώ, όπως ήμουν
-μπουχός-αδιάφορο από πούθε.
Θα διαλυθώ όλος, ταξιδεύοντας
ολούθε.*

Σ.Σ. Η παρουσίαση γίνεται με την ευκαιρία της αναφοράς του Πέτρου Γιούργα στην εισαγωγή του βιβλίου του «ΣΑΤΙΡΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ», όπου εκτός των άλλων αναφέρει: «Ο αξέχαστος συμπατριώτης μας και εκλεκτός ποιητής Τάκης Τσιάκος, που άνοιξε την παράδοση για τις θεατρικές παραστάσεις και τα θεατρικά Σατιρικά νούμερα».

ΧΑΣΑΜΕ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΥΡΟΣ

Ο Ευάγγελος Δούρος γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1908 στην Ανθούσα. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Ανθούσας και στη συνέχεια αποφοίτησε από το Σχολαρχείο Πάργας. Τις Γυμνασιακές του σπουδές τις συνέχισε και τις ολοκλήρωσε στην Παραμυθιά. Το 1927 εισήχθη τέταρτος (4ος) στο Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων απ' όπου αποφοίτησε το 1928.

Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός.

Το 1930 διορίστηκε στο Μουζακάτι και στη συνέχεια υπηρέτησε στο Σπαθαράτι, Μαργαρίτι, Αγιά και από το 1937 μέχρι και το 1965, που συνταξιοδοτήθηκε, υπηρέτησε στην Πάργα ως Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου.

Στον πόλεμο του 1940-41 πολέμησε επί πέντε μήνες στην πρώτη Γραμμή με το βαθμό του Έφεδρου Υπολοχαγού ως Διμοιρίτης και Διοικητής Λόχου.

Έλαβε ενεργό μέρος στην Εθνική Αντίσταση του 1941-44 ενταγμένος στις γραμμές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.

Ως Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Πάργας πρωτοστάτησε στην κατασκευή του Δημοτικού Σχολείου Πάργας στη θέση που βρίσκεται σήμερα.

Στην περίοδο 1961-62 υπηρέτησε ως Αναπληρωτή Επιθεωρητή της Β' Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Δημοτικών Σχολείων Ν. Πρέβεζας που τότε είχε πρωτοσυσταθεί.

Για την υπηρεσιακή του δράση το Κράτος τον τίμησε με τρία «Γέρατα» και εξήλθε της υπηρεσίας με τον ανώτατο, για την εποχή εκείνη, βαθμό του Διευθυντή Α'.

Ήταν παντρεμένος από το 1938 με την επίσης δασκάλα Σμαράγδα Δημουλίτσα και είχε δυο παιδιά. Απεβίωσε στην Πάργα στις 2 Φεβρουαρίου 1986.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στο βαθύτατο πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού.

Οικογένεια Ευαγγέλου Δούρου

Η παρέα σε μεγάλα κέφια. Άνω: Τέλης Μαλλιάρης, Γιωργάκης Τέσσης, Νίκος Τσάκας.
Κάτω: Φίλος της παρέας, Σπύρος Αρβανιτάκης σταφίδα από το πιεστό, Στέλιος Μελίδης, Μάρκος Δράκος.
(Φωτ. Δημ. Καινούργιου) (Αρχείο Νικ. Χρ. Τσάκα)

ΠΑΡΓΑ: Κούρσους 1951

Διακρίνονται από αριστερά: Πάνω: Λόπη Μελίδη, Κατίνα και Ηλίας Ζώτος, Γιώργος Γκιώνης, Ηλ. Κάμτσιος, Αλίκη Λέκκα-Πιτούλη, Αυγούλα Πατέρα-Γκατσοπούλου.
Κάτω: Παννούλα Τσάκα, μόλις διακρίνεται Ελπίδα Μελίδη με τον Στέλιο αγκαλιά, Έλλη Γιούργα, Μηλίτσα Τσάκα, Σπύρος Τσάκας, Λενίτσα Φ. Πατέρα, Ήρα Πατέρα, Αγγελική Ανεμογιάννη, Νίκος Τσάκας, Βαγγελιώ, (;).

Λενίτσα Πατέρα-Γιώργο Γκιώνης, δυσδιάκριτοι Ηλίας-Κατίνα Ζώτου, Ευδοκία Ζώτου-Αυγή Πατέρα, Μηλίτσα Τσάκα, Νικ. Τσάκας, Έλλη Γιούργα, Αλίκη Λέκκα-Γιώργος Γκιώνης, Σπύρος Τσάκας, Αγγελική Ανεμογιάννη.

(Φωτορεπόρτερ Δημήτριος Δάνδουλος)
(Αρχ. Νικ. Χρ. Τσάκα)